

Khoßng cách tßng nhßng anh hùng đßng kß tißn thì ra cũng mong manh nhß nßa đßng tßng kia vßy. Câu chuyßn đßu có sßp đßt thì cũng gißng nhß mßt chuyßn rßn cßa nhß Phßt. Nghe nói Phßt hay dùng nhßng sß kißp trß trßu và nhßng nßi đau khß tßt cùng đß thß lòng nhßng ißm. Thß nhßng cß luyßn đßng cß mßt nhßng iß trß thành nhß Phßt sßng, thì đßng thßi, mßt kß khác lßi phßi sa vào cßi u mê, lßm lßc... Phßng pháp ßy cßa nhß Phßt, lißu có làm cho cußc đßi này tß tß thêm mßt chút nào không?

VPL

Nhßn và Phong là mßt đôi nam nß sinh viên xußt sßc nhßt cßa khoá 42 Đßi hßc Y khoa. Cß hai đßu có nhißu đßi mßi trßi hßn các sinh viên khác. Phong, đßp trai, vßm vß, khôi ngô và thông minh nhßt trong phßi khoß. Còn Nhßn, xinh gái, đßc hßnh, hßc lßc nßi bßt nhßt trong sß phßi yßu cßa trßng. Thßi kß còn đßng hßc hành, hai nhßng iß đã đßng cß các bßn "gán ghép". Và trong lòng riêng cß Phong và Nhßn đßu âm thßm chßp nhßn sß gán ghép đó vßi nißm vui chßa chan.

Sau thßi gian đi thßc tßp ß các cß sß y tß trß vß trßng, mßi nhßng iß đßu thßt sß hßnh phúc khi đßng cß nhßn mßt chßng chß bác sĩ loßi ißu. Ngoài ra, cß hai còn có mßt nißm vui vô biên là hß cùng có chung mßt chßng chß hôn nhân màu hßng đào xinh xßn. Hß sßng vßi nhau rßt mßc đßng thßm đßng cß hai tháng thì chißn tranh đßng gßc cßa bußng hßnh phúc cßa hß. Nhßng nhßng iß ta nói: khi thßn chißn tranh đßng tìm, có nghĩa là đàn ông phßi hißn máu, còn đàn bà thì hißn nßng cß mßt. Chißn tranh xß tan nhßng đôi nhßng iß này và cũng chßp ghép nhßng đôi nhßng iß khác lßi vßi nhau.

Nhßn đßng cß đßu đßng vß phß trách mßt cß sß nßi khoa ßng ngay quê hßng - mßt tßnh đßng bßng. Còn Phong sß phßn dành cho kißp trai nhißu khßc nghißt hßn, trßm phßu thußt tißn phßng, kéo anh vào tßn cßc nam, rßi tß cßc nam sang mißn vißn tây mßt mßch 7 năm trßi cho đßng khi nßm trong đôi bàn tay mßm mßi cßa nhßng iß vß không phßi là tßm thân yêu quý cßa nhßng iß chßng là mßt tß gißy... báo tß đã hoßn ß mßa và nßng.

Nhßn đã hißn dßng mßt lßng nßng cß mßt nhißu gßp bßy lßn nhßng nhßng iß đàn bà khác. Nhßng chß vßn đßng vßng và phßi đßng vßng.

Thßi gian trôi đi... Bßy giß chß là bßnh vißn trßng kiêm chß nhißm khoa nßi sau năm năm trßi nßa, chß quyßt đßnh dành cho mình mßt chß năng thißng lißng, ßy là quyßn đßng cß làm mß, nhßng không phßi quyßt đßnh lßy mßt đßi chßng thß hai, mà là thß tình nhßn tßo bßng tình trßng nhßng iß đàn ông nào đó vßnh vißn đßng cß giß bí mßt. Thßc hißn cái công vißc thißng lißng và nhßn đßo này, đßi vßi mßt phß nßnh thßng, cũng không phßi là đßu khó khăn, hußng hß đßi vßi mßt nß bác sĩ nßi tißng vß tài năng và đßc hßnh.

Cũng có nhßng iß phßn đßi Nhßn trong vißc này. Đó là bß mß chß và cô em gái. Hß khuyên Nhßn nên đi bßc nßa, vun đßp lßi mßt hßnh phúc đã bß chißn tranh huß nát. Xét vß mßt pháp lý và đßo đßc Nhßn chßng có lßi gì. Đßng chí, bßn bè và cß nhßng nhßng iß chß quen sß thôi, cũng đßu thành tâm mong Nhßn đi theo con đßng đó. Song Nhßn vßn khßng khßng chßn con đßng thß hai. Nàng không cß hß bß gß trßi vào đßc hßnh cß xßa "gái chính chuyßn chß lßy mßt chßng",

mà thác tâm tá trong sâu thám cáa con tim, tá mát linh giác huyán bí nào đó ván âm thám vang lên trong lòng Nhán mát câu nói: "Anh áy sá trá vá. Cho dù trong cõi chát thát sá, anh áy ván sá trá vá".

Mát cháu gái bá bám không có bá đã chào đái sau chín tháng má i ngày ngá i má mang náng đá đầu. Nhán đã đác làm má. Nàng hánh phúc, nháng đó là niám hánh phúc cháa trán ván bá i vì trong tim nàng ván canh cánh niám mong ngóng ngá i cháng tháng yêu kia trá vá. Đáa trá lán dán lên, niám tin cáa nàng cũng lán dán lên, toàn tâm toàn ý váng tin vào mát sá thán ká. Và sá thán ká đã xáy ra thát. Khi bé Nhan, con gái yêu cáa Nhán buái đáu tiên cáp sách đán tráng thì cũng là ngày trong bánh vián ngá i ta chuyán cho nàng mát bác đán báo tá quáe háng gái lên: "Phong đã vá!".

Nhán gán nháng tá đi vì sung sáng. Nàng bán rán hát cá chân tay. Niám vui khián trái tim táng cháng có thá vá ván. Bánh vián cho ô tô nhá đáa nàng bằng vá quáe háng. Bán thân sáng sót cáa Phong cũng là mát câu chuyán ká diáu. Anh bá tháng náng tá chỉán tráng vián tây, rái bá bát làm tù binh. Vát tháng quá náng, tiáp đán là nháng cán sát rét ráng cáng vái nháng kiáu cách ngá c đái tù binh thát sá ráng rán, song nhá vào sác trá sung mãn và nhát là nhá vào ý chí mãnh liát, cho nên Phong đã nắm báy lán chỉán tháng thán chát. Anh đã thoát khái đáa ngá c nhá vào sá hoà hoãn trên chính tráng và nháng cuác trao đái tù binh tuy ngát nghèo nháng may mán.

Khi ván tay ôm láy vai cháng, đôi môi run ráy bát ra đác hai tiáng "anh Phong", thì sau đó Nhán ngát đi thát sá. Cán choáng không kéo dài lám. Chá cán mát áng thuác trá tim cáa Phong, ngá i vá đã hái tánh, rái trá lái tráng thái bình tháng rát nhanh. Báy giá, niám vui hoàn toàn chi phái, nàng tá i cá i nhìn cháng, nhìn bá má cháng và máy cô em cháng cũng đang có mát tá i gia đình.

Song ngay láp tác, nàng tan bián mái hào háng, vì nhán tháy vá lánh nhát trên khuôn mát cáa táng ngá i. Cá Phong cũng thá. Anh buán ráu, lánh láo nhìn Nhán đám đám, rái cay nghiát hái:

"Cô đã có con vái tháng nào?"

Nhán ráng rái cá hán vía. Trái hái lánh, mà má hôi hát long lanh táng hát trên khuôn mát tím ngát cáa nàng. Nàng oà khóc nác ná:

"Trái đát ái... Sao anh ná hái em nhá thá?"

Phong ván lánh láo pha chút đau khá:

"Náu không hái cô, thì tôi biát hái tháng nào?"

Nháng ngá i trong gia đình đáu láng lá rút xuáng nhà ngang. Riêng bà má cháng trá c khi bá c qua báu cáa, đã báo con trai mát câu hián tá nháng kháng khiáp:

"Máy "chát" đã má i máy năm, thì trách móc ngá i ta mà làm gì? Cá xã này, cá nác này, nháng chuyán áy nhan nhán ra. á đác cùng nhau thì á, không á đác, thì láa nhau ra, hà tát

Ngay khi mặt trời mọc, người cha đã gọi con dậy và nói:

"Không... à, mà đúng! Mẹ nhớ bố Phong."

"Cô giáo con báo nhớ nghĩ lại tất sẽ hiểu rằng sinh mệnh cho đất nước, đất nước sẽ đi đi ghi công."

"Đúng thôi con ạ. Riêng con, con sẽ càng phải xứng đáng với bố con."

"Có. Con hãy mãi mãi yêu tú cho bố vui lòng."

"Thế thì mẹ phải vui lên chứ?" – "Ừ, mẹ vui lắm. Vui vì con. Vui vì bố con". Nói đến đây thì Nhân ghì chặt con gái mà hôn và khóc nức nức, cả hai người nghẹn tặc, không nói được gì nữa.

Đến lúc bé Nhan xúc động. Mẹ nó khóc mãi, khi nó mẹ lòng, sau một lúc dần nén, không chịu nổi nữa, nó cũng vòng tay ôm chặt lấy mẹ, áp má vào má mẹ mà khóc nức lên từng hồi.

Khóc được một lúc, đứa bé thông minh liền lái mẹ sang cảm xúc khác:

"Mẹ ơi, có phải ngày mai dì Nhân sẽ đi quê lên đón con và nghỉ hè với ông bà ngoại, với các cậu, các dì không?"

Nhân trả lời con gái trong tiếng nức: "Ừ mai dì Nhân lên đón con".- "Ừ! Con muốn đi cùng mẹ".- "Mẹ phải đi học bố tức giận lắm và đến hai tháng. Suốt hai tháng ấy, mẹ bận lắm. Con về quê cho ông bà ngoại và các cậu các dì để nhé. Rồi mẹ sẽ về đón con trở lên Hà Nội."

"Nhưng hai tháng, con không muốn đi lâu như thế!"

"Vì sao nào?"

"Vì... mẹ hay khóc đêm. Không có ai thương mẹ..."

Nhân phì cười. Chắc vừa trào nước mắt, vừa ôm ghì lấy con gái.

Bé Nhan về quê ngoại cùng dì Nhân đã được nửa tháng. Trong nửa tháng ấy, nàng mẹ như thấy rằng mình đã nhớ quá đi. Sự thật là nàng có phần như nhỡ hờn, như thiếu gian hờn để nghĩ đến nỗi mẹ và những chuyện tình bố tức giận lắm và đến đến hoàn cảnh như trong đời một đấng phó thác: Nhớ nghĩ "thu hoạch lâm sàng và bệnh bệnh học" của trẻ em. Chắc mẹ tìm xa con gái có nửa tháng, Nhân đã cảm thấy khi phải vì cô đến, khổ sở vì nhớ thương và day dứt vì nỗi khao khát có con bên mình. Mẹ đi đâu niềm thương nhớ như chờ đợi như chờ đợi vào lúc nàng ăn cơm, nàng căng màn, nàng ngủ xem tivi. Nàng bận rộn, bận rộn, rồi tìm cách vui đùa với mẹ đi ra ngoài xóm cho khuây kho, cho giết như thương. Đến đến thì nỗi nhớ thương của đến đến đến, luồn tiếu và sự giận dữ và bận rộn như cào xé tất cả. Đến như bên cạnh nỗi thương nhớ máu mẹ, còn có sự huyền bí xen kẽ; một niềm thương giao cách cảm linh báo đến nỗi nàng ăn thấy như mất miếng, ngủ trong bếp như ngủ đi xuống thì thương thương, mà đến đến thì không biết là nên đi đâu.

Cu&#i cùng, không ch&#u n&#i s&# xa v&#ng đ&#a con yêu đ&#u, nàng quy&#t đ&#nh sáng s&#m mai s&# đánh đ&#n báo d&#i Nh&#n đem cháu Nhan lên ngay l&#p t&#c. V&#y mà cu&#c đ&#i đ&#ng nh&# c&# ý ch&# dành cho Nh&#n nh&#ng ẻo le. Ngay chi&#u hôm &#y Nh&#n đã nh&#n đ&#c m&#t b&#c đ&#n báo t&# qu&# nhà g&#i lên v&#i vài ch&# ng&#n ng&#i nh&#ng xi&#t đ&#i hải hùng: Cháu Nhan &#m n&#ng. Ch&# v&# ngay!

Nh&#n b&#i r&#i s&#a so&#n "valy th&#y thu&#c" n&#c m&#t đ&#m đ&#a, v&#a bàn giao m&#i công tác c&#a vi&#n cho t&#p th&# kh&#i bác sĩ tr&#c ban, r&#i lên xe c&#p c&#u, lao nhanh trên qu&#c l&# I. Anh lái xe đã m&# h&#t t&#c l&#c. Tín hi&#u xanh tím trên đ&#u xe l&#p lo&#e xoay tít mù t&#p, nh&#ng Nh&#n v&#n c&#m th&#y quá ch&#m ch&#p. Đ&#c đ&#ng nàng mím ch&#t môi, im l&#ng không nói gì, song t&# trong sâu th&#m lòng nàng, đông bão đang cu&#n cu&#n núi l&#a đang s&#c sôi và trái tim nh&# có trăm nghìn mũi dao r&#ch khía.

Trong đêm t&#i, chi&#c xe đang vùn v&#t cu&#n nu&#t đ&#m đ&#ng, thì b&#ng ph&#i đ&#ng ph&#t l&#i &# đ&#u th&# tr&#n H, nh&# ánh đèn pha sáng qu&#c r&#i chi&#u, Nh&#n nh&#n ra đ&#c có kho&#ng b&#n năm ng&#&#i m&#c áo b&# lu tr&#ng đang đ&#ng thành hàng ngang &# trên m&#t đ&#ng mà gi&# tay ch&#n xe l&#i.

M&#t ng&#&#i có l&# là bác sĩ tr&#ng, h&#p t&#p ch&#y l&#i bên c&#a xe, nhanh nh&#n h&#i v&#ng vào?
"Xe các đ&#ng chí đi c&#p c&#u ph&#i không?"

Anh lái xe im l&#ng, dành quy&#n tr&# l&#i cho Nh&#n:

"Vâng chúng tôi đi c&#p c&#u."

"Chúng tôi &# đây có m&#t b&#nh nhân h&#t s&#c nguy k&#ch g&#n nh&# m&#t máu hoàn toàn. Các đ&#ng chí có mang theo các bình máu đ&# tr&# không?"

Nh&#n nghiêm ngh&# h&#i:

"B&#nh vi&#n c&#a các đ&#ng chí là &# c&#p nào?"

"Th&#a... c&#p t&#nh!"

"C&#p t&#nh thì ph&#i luôn có máu đ&# tr&# ch&#?"

"Có đ&#y, đ&#ng chí &#. Nh&#ng b&#nh nhân thu&#c nhóm máu AB c&#c hi&#m, chúng tôi l&#i không có lo&#i máu &#y."

"Th&# thì ph&#i chuy&#n ngay lên các b&#nh vi&#n Trung &#ng ch&#?"

Nh&#ng ng&#&#i th&#y thu&#c &# đ&#i đ&#ng ng&#&#i thì nhún vai, ng&#&#i thì l&#c đ&#u. Ng&#&#i bác sĩ tr&#ng bu&#n r&#u nói:

"Không k&#p đ&#c. B&#nh nhân là m&#t cháu trai b&#n tu&#i b&# ngã xu&#ng ao. &# đ&#i ao có cái c&#c tre ng&#m đâm th&#ng đ&#ng m&#ch ch&# &# đuôi cháu. Theo chúng tôi, cháu ch&# còn thoi thóp đ&#c n&#a gi&# n&#a thôi."

Nhán không thä đän đo gì náa. Nàng cän chät môi räi häi:

"Đäng chí väa näi chäu thuäc nhäm mäu AB?"

"Vâng. Đã là đäng nghiäp thì đäng chí rõ đäy, mäu AB rät hiäm!"

Nhán gät đäu. Nàng ôn tän, nhäng dät khoát nhä ra länh:

Väy thì các đäng chí vào säa sän phäng tiän tiäp mäu ngay. Tôi sä cho mäu."

"Chä cũng thuäc nhäm mäu AB?"

"Tät nhiän. Näu không có, nghĩa là tôi giät chäu à? Cän nghiäm khäc phê bình anh vä câu häi kä quäc đó!"

"Xin läi! Xin läi! Chúng tôi cuäng quá. Vì chäu trai đây là con mät đäng chí cán bäp cäp cao cùng ä trong ngành y chúng ta, hiän đang đi näc ngoài väng."

Nhán häi gay gät:

"Anh vào säa sän ngay mäi thä cän thiät. Cao cäp väi thäp cäp lúc này đäu cän đäc cäp cäu nhä nhau. Đäng phí thäi giä vô ích. Nào!"

Trên hành lang cäa bänh viän tänh. Nhán gäp mät phä nä träc ba mäi tuäi đang ngäi ôm mät khóc. Bác sĩ träng bäo väi chä ta:

"Thôi, xin chä đäng tuyät väng náa. May män quá, có nä bác sĩ đây sä tiäp mäu cho chäu."

Ngäi phä nä nghe nói väi ngäng mät và đäng phät đäy, täng tai mình nghe nhäm, häi Nhán:

"Bác sĩ tiäp mäu cho chäu ä?"

"Vâng tôi cũng thuäc nhäm mäu AB cäa chäu."

"Ôi... läy träi, läy đät" - ngäi mä trä trung và rät xinh đäp väi vàng ôm läy hai bàn tay Nhán – "Em trăm nghìn läy tä nä chä. Xin chä cäu läy con em."

Nhán không käp ngäm nét mät ngäi mä. Chä ngäi thäy mùi näc hoa säc näc, và mät khuôn mät diäm lä, quý phái dù hoen näc mät, vän rät xinh täi màu son phän.

Theo bác sĩ träng bänh viän tiän vào phòng cäp cäu, viäc đäu tiên là Nhán đäc täm phiäu ghi bänh läch cäa nän nhän trong đó có ghi tình träng ngä nän, nhiät đä, mäch đäp... các thông sä đäu rät xäu. Nhán läm bäm nhä väy, và nàng chät bän rän chân tay, nét mät có lä tái đi khi đäc tên bä chäu bé là Vũ Tiän Phong. Ôi, Vũ Tiän Phong, äc mä cäa nàng, hänh phúc cäa nàng, oan nghiät cäa nàng, bät hänh cäa nàng. Cuäc đäi sao läi đäy nàng đän mät cänh ngä oái oăm

th này?

Chung quanh Nhán, mái công viác chuán bá truyán máu đang đián ra rát khán tráng. Đáa bé đang mê man ra. Xám ngoét, nháng ván tháy rõ là giáng cha nó nhá đác. Trong khi Nhán nám xuáng chiác giáng bên cánh và tá tá vén cao tay áo bá lu cáa mình, thì bác sĩ tráng hái Nhán:

"Chá truyán cho cháu bao nhiêu ? Máy trăm CC?"

"1.800 CC. Nhán nói kiên quyát."

Tát cá nháng ngá i có mát đáu ráng mình. Há nhìn nhau nhá bá sét đánh. Thông tháng mái lán truyán máu, ngá i ta chá cho không đác phép vát quá mác đá 800 CC. Đáng này nháng 1.800 CC, điáu đó gán nhá đáng nghĩa vái tá sát.

Bác sĩ tráng lám bám:

"Tháa chá ... "

Tháu hiáu nái lòng cáa mái ngá i, Nhán ôn tán nói:

"Tôi biát là rát nguy hiám cho tôi, nháng không truyán vái láng máu áy, tính máng cháu bé sá không cáu đác. Vâng, tôi đã liáu lĩnh! Các đáng chí hãy chuán bá cho tôi 2 lít glucoza đáng tráng, đá sau khi cho máu, các đáng chí sá truyán glucoza cho tôi ngay nhá."

Tuy hiáu ý vá pháng pháp quá á báo đán cáa Nhán, mái ngá i ván cháa hát bàng hoàng. Điáu đó chá có thá xáy ra vái chính đáa bé áy là con cáa chá, náu không, thì thát sá chá là mát thiên thán vĩ đái vái mát đác hy sinh đáy tính huyán thoái, không thá có á cõi trán này.

Nhán bình thán nói thêm:

"Sau khi truyán máu, có thá tôi sá bá choáng và phái nám nghá suát đêm nay, các đáng chí dùng xe đáa ngay cháu bé tái bánh vián nhi khoa á Hà Nái, rái cho xe quay vá đáy ngay. Bái vì sáng sám mai, tôi cán có mát á nái xa đá cáp cáu mát bánh nhân khác.

Giáng nói trám ám và mát thán thái đôn háu tá ngá i chá toá ra khián cho mái ngá i có mát đáu chá biát thám láng cám đáng, thám láng phác tùng, không mát ai có ý kián gì khác.

Trong khi dòng máu đá thám cáa Nhán theo áng đán bám vào đáng mách cáa cháu bé, ngá i ta tháy Nhán mám cá i, đáng thái nác mát chá tuôn ra xái xá. Chá láp báp mát cách yáu át:

"Khi má vá đán nhà, liáu có... quá muán đái vái con không? Con hãy tha thá cho má, con ái!"

Tát cá ván láng lá tián hành công viác. Không ai hiáu chá nói điáu đó có ý nghĩa gì.

Mãi tái lúc sáng bách, chiác xe cáp cáu mái tá Hà Nái quay vá bánh vián tánh. Cùng trong tình

trßng thißp và mßt mßi, vßng vßt, Nhßn vßn nhßt bißt đißu đó. Chßy ußt ngßi dßy, khoác áo choàng. Các bác sĩ, y sĩ cßa bßnh vißn tßnh yêu cßu chßc nßm tßnh dßng nhßcß.

Chßc nßm nghß, vißc cßp cßu mßt bßnh nhßn nßo đó ß dßi xß, chúng tôi sß đi thay chß.

Nhßn lßc đßu, nói bßng gißng yßu ßt:

"Không! Trßng hßp này, tôi phßi đích thân đßn vßi bßnh nhßn."

Nói xong, Nhßn ra hißu cho anh lái xe điều chß ra xe. Các đßng nghißp vßn nßi nß:

"Chßmßt mßi lßm. Bßnh nhßn ß trong đßa bàn tßnh chúng tôi, chúng tôi có thß làm thay chß."

Anh lái xe lúc này đành phßi nói thßt cùng mßi ngßi ßi:

"Bßnh nhßn là con gái cßa chß ßy. Chß ßy không thß không trßc tißp vß vßi con mình."

Lúc bßy giß mßi ngßi ßi càng sßng sßt, nhìn Nhßn vßi ánh mßt trßu mßn hßn, khâm phßc. Cußi cùng, bác sĩ Vißn trßng quyßt đßnh cß mßt bác sĩ trß, tên là Vißn đi cùng Nhßn, đß dß chßng cho chính sßc khoßc cßa Nhßn. Đißu này đßc Nhßn chßp thußn.

Hai giß sau, chißc xe cßp cßu vß tßn ngßõ. Cß gia đình gßm bß mß, các em và vài ngßi ßi trong hßm mßc cùng ùa ra đón Nhßn. Nhìn nét mßt căng thßng cßa mßi ngßi ßi, Nhßn bißt rßng con gái mình khá nguy kßch. Nhßn kêu lên vßi chß gái:

"Sao chß vß mußn thß? Mà mßt mũi chß nhßt nhßt thß kia kßa?"

Nhßn không nói nßng gì. Nhß bác sĩ Vißn dßu cánh tay. Nhßn đi thßng vào nßi con gái nßm.

Nhìn thßy hai bên mép cßa con có lßm tßm vßt loét và sß thßy nßc da nóng bßng cßa nó. Nhßn hoßng hßt hßi:

"Cháu bß lâu chßa? "

Bà mß ngßi xußng cßnh Nhßn đßp:

"Có dß đßn hßn chßc ngày rßi."

Nhßn nói thêm:

"Ngày nßo cháu cũng sßt cao, hai mßt cß đß rßc lên. Ngày nßo em cũng nhßy tá xß tißm gißm sßt. "

Nhßn vßi vßcßi khuy áo cßa bé Nhan ra, thßy trên nßc da trong veo nhß bßt mißn đßo cßa nó

có n&#i l&#m t&#m nh&#ng v&#t m&#n đ&#. Ch&# lu&#n tay xu&#ng đ&#i đ&#i n&#o và nâng nh&# đ&#u con gái lên, th&#y gáy nó c&#ng nh&# g&#, không th&# đ&#ng đ&#y chút nào v&# c&# và gáy.

Bác sĩ Vi&#n chăm chú theo dõi t&#ng đ&#ng tác c&#a Nh&#n, r&#i run gi&#ng nói kh&#:

"Ch&# i, có l&# cháu b&# viêm não m&#."

Nh&#n g&#t đ&#u, r&#i ph&#c xu&#ng, ôm l&#y con gái khóc oà lên nh&# m&#a gió:

"Kh&# thân con gái tôi! Kh&# thân con gái tôi! Chú lái xe đâu? Phi&#n chú đ&#a cháu đi ngay!"

Không đ&#i Nh&#n nh&# v&#, bác sĩ Vi&#n &#m bé Nhan đã thi&#p không bi&#t gì n&#a, ch&#y th&#ng ra ngoài xe c&#p c&#u. Ti&#ng khóc c&#a Nh&#n kéo theo ti&#ng khóc c&#a c&# nhà. Nh&#n b&#o v&#i em gái:

"Không k&#p n&#a r&#i! Em lên Hà N&#i cùng ch&#."

Chi&#c xe c&#p c&#u l&#i phóng nh&# bay v&# Hà N&#i. Song, qu&# nh&# Nh&#n đ&# đoán, ng&#i ta đã dùng Penixilin li&#u cao, dùng Cooctizon, dùng Lumina, dùng Glucoza và các y bác sĩ thay phiên nhau chăm nom, thay phiên nhau túc tr&#c su&#t đêm ngày mà b&#nh v&#n không thuyên gi&#m, ng&#c l&#i cháu bé còn đ&#n đ&#n b&# li&#t các dây th&#n kinh 2, 3, 4, 7, 8. ít hôm sau, trong tr&#ng thái mê man bé Nhan êm &# qua đ&#i. Sau vài l&#n đau đ&#n đ&#n m&#c hôn mê, Nh&#n đ&#n đ&#n đi&#m tĩnh tr&# l&#i. Ch&#y&#t h&#n, ch&#m ch&#p h&#n, già đi quá ch&#c tu&#i, song &# ch&# l&#i toát ra v&# đôn h&#u, hi&#n t&# ph&#ng ph&#t c&# phong thái c&#a nhà Phật trên g&#ng m&#t b&#u b&#nh và th&#ng đau.

T&# n&#c ngoài công cán tr&# v&#, ngài v&# tr&#ng Vũ Ti&#n Phong, vì quá am hi&#u chuyên môn, cho nên ngài bằng hoàng và xúc đ&#ng vô h&#n v&# ph&#ng cách mà ng&#i đ&#ng nghi&#p ph&# n&# nào đó đã li&#u lĩnh dùng đ&# c&#u con ngài. Ngài đã cho đăng báo và nh&# đài phát thanh nh&#n tin tìm h&#i ng&#i ph&# n&# y, nh&#ng t&#nh không m&#t h&#i âm.

Nghe v&# ngài và nh&#ng ng&#i &# b&#nh vi&#n t&#nh X mô t&# đáng đ&#p và hình dong c&#a ng&#i ph&# n&# kia, trong óc ngài v&# tr&#ng ch&#t loé lên m&#t ý nghĩ "Hay là Nh&#n?".

Song ngài l&#p t&#c g&#t b&# ý nghĩ đó! "M&#t ph&# n&# ph&#m h&#nh t&#i tàn đ&#n th&#, thì không th&# có hành vi cao quý nh&# v&#y đ&#c!"...